

[Heick.]

relse af 6. juli 1955, der skulle angive de administrative retningslinjer for dette forhold, hedder det — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Adgangen til forhøjet understøttelse har normalt til forudsætning, at skoleopholdet finder sted i naturlig tilslutning til tjenestens afslutning, men kan efter skolerådenes (Københavns magistrats) skøn ydes i indtil 3 år efter.“

I folketingsudvalgets betænkning var det den hjemsendte soldats skøn, man ville lægge til grund for en eventuel udsættelse af skoleopholdet, idet personlige forhold, herunder forhold i hjemmet, ofte umuliggør, at en ung mand kan tage på landbrugs-skole lige efter soldatertiden. Undervisningsministeriets bekendtgørelse kan imidlertid forstås sådan — og er blevet forstået sådan — at det ikke er den hjemsendte soldats skøn, der bliver det afgørende, men at det overlades til de enkelte skoleråd, om de vil bevilge denne understøttelse i første, andet eller tredje år efter hjemsendelsen.

I dag anvender man i nogle amter 2 års reglen og i andre 3 års reglen, og det har medført, at de unge mennesker føler sig ulige behandlet. Der er mange tilfælde, hvor unge mænd ved forespørgsel til et skoleråd har fået oplyst, at de kunne vente til det tredje år, og når de så i det tredje år er flyttet til et andet amt, kan det ske, at man her anvender 2 års reglen, og følgelig får de pågældende afslag på deres ansøgning om den ekstra understøttelse.

Jeg mener, at tilbuddet om tillægsunderstøttelsen er givet for at vise vor medhu med de unge mænd, som vi pålægger den krævende opgave at medvirke til vort lands forsvar. Jeg finder, at loven fuldt ud bør administreres i den ånd, hvori den er givet, og det er grundlaget for mit spørgsmål til den højtærede undervisningsminister.

Undervisningsministeren (Bomholt): Understøttelse til høj- og landbrugsskoleelever, der har aftjent mere end 12 måneders værnepligt, ydes efter ministeriets bekendtgørelse af 22. februar 1956 med en ekstra understøttelse på 50 pct. af det godkendte udgiftsbeløb for opholdet, således at der til alle ydes 50 pct. af udgiftsbeløbet, dog

at ingen i alt modtager mere end fuld dækning for dette.

Adgangen til den forhøjede understøttelse har imidlertid ifølge ministeriets bekendtgørelse af 6. juli 1955 normalt til forudsætning, at skoleopholdet finder sted i naturlig tilslutning til tjenestens afslutning, men kan efter skolerådenes skøn ydes i indtil 3 år efter hjemsendelsen. Grundlaget for denne bestemmelse var en indstilling fra Foreningen af Høj- og Landbrugsskoler, hvori man havde givet udtryk for den opfattelse, at adgangen til den forhøjede understøttelse burdes bevares inden for 3 år efter hjemsendelsen. Ministeriet nærede dog betænkelighed ved i alle tilfælde at åbne adgangen for den forhøjede understøttelse i et så forholdsvis langt tidsrum som indtil 3 år efter hjemsendelsen, ikke mindst under hensyn til, at reglen om denne særlige understøttelse bl. a. var motiveret med ønsket om at lette de værnepligtiges overgang til det civile liv. I konsekvens heraf indføjede man bestemmelsen om skolerådenes skøn i hvert enkelt tilfælde, hvor opholdet ikke fandt sted i umiddelbar tilknytning til den værnepligtiges hjemsendelse. Den omstændighed, at afgørelsen er blevet overladt til de enkelte skoleråd, må imidlertid erkendes at have åbnet mulighed for en uensartet bedømmelse af ensartede tilfælde i forskellige dele af landet. Hertil kommer, at visse skoleråd har opstillet bestemte snævrere alene retningslinjer i stedet for at udøve deres skøn i det enkelte tilfælde alene inden for den af ministeriet angivne ramme. Herved bliver forskelsbehandlingen fra amt til amt yderligere understreget.

Jeg må give det ærede medlem hr. Heick ret i, at den praksis, der har udviklet sig, harmonerer dårligt med det i øvrigt på dette område siden 1938 til grund liggende princip, hvorefter understøttelserne bør uddeles efter for hele landet ensartede regler fastsat af ministeriet. Jeg har derfor i dag underskrevet en bekendtgørelse om ændring af reglerne for fordeling af statstilskud på folkehøjskoler og landbrugsskoler sålydende — jeg beder den høje formand om tilladelse til at citere —:

„De ved ministeriets bekendtgørelse af 6. juli 1955, jfr. bekendtgørelse af 22. februar 1956, givne regler om understøt-